

A surrealist painting. At the top, a man's face and hands are partially visible, appearing to burst through turbulent, colorful clouds in shades of yellow, green, and blue. Below this, a dark, solid black band contains the title text. At the very bottom, two large, craggy rock formations are set against a dark, wavy base.

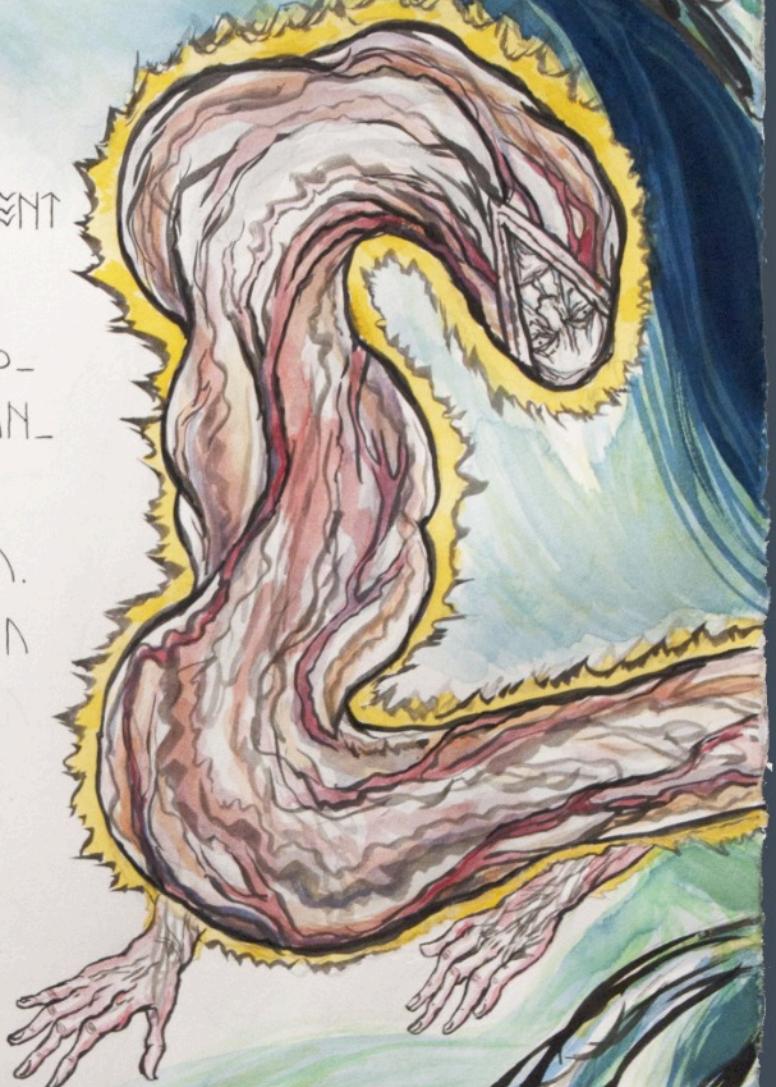
L'ÉCCLÉSIE D'UN SOMBRI

TEXT I DIBUIXO
ORIOLSÀBANT

No m'havia

ABORMIT, S'ENVILADAMENT
UNA CAURE EN UN
SOMNI... EN UNA PRO-
BAR ENVOLTAT DE BLAN-
COR, D'UNA BLANCOR
ABSOLUTAMENT OFERA.
DAVANT MÉU HI HAVIA
UN HOME AVE CAMI-
HAVA. EL SEU CAP

ERA PETIT I EL COJ
ERA UNA MENA DE BUDELL
GRANDIOS. CAMINAVA AMB VNS
PEUS AVE NO EREN PEUS, SINQ MANES.
NO DAVANCA CAP A MI NI SOMREIA. DAVANT
S'EV HI HAVIA UNA MULTITUD.

EMPERADORS ROMANS EN
MIRAVEN NMB ELS VELS VERMELL,
POTSER UND MIDA EBRI, PERÒ NMB UND
DIGNA SERENITAT.

AUETEN VULS
D'NLGVN LLOE,
POTSER DELS
SEUS LLORES...

UNA GRAN PIRÀ FUNERÀRIA CREMAVA MÉS ENLLÀ, PERÒ L'ESPATI NO TE
NIA NI A PROP NI LLUVIA, ERA PLA I SENSE SENTIT DE LA DISTÀNCIA.
LES MÒMIES D'UN GAT I DE TRES GOSSES, DINS ELS SARROFATS, ESTAVEN ENCARCADES CAP A MI...

Què podia pensar?

RES. Volia avançar per gran espai, però no hi havia espai, volia arribar als sarcòfags, esculpir-me una pira que cremava, però no calia avançar, ni moure un dit. Ho tenia tot a tòcar i malvadament, semblava del tot distant i inaccesible... les hores em van adonar que hi havia un mort a terra, semblava un peu, era apparentment un cercle perfecte i prou gran per passar-hi un home... la temptació era gran, volia mirar què hi havia.

M'HI
VOLIA
PRECIPITAR.
PERÒ DE PET, PER QUÈ?
SENTÍ UN NUS A LA BOCA,
UN MALESTAR QUE PUJABA MÍS
AL FRONT, I PASSANT PER L'OIDA
M'ARRIBAVA DARRERE EL CINTELL,
FENT-ME ABIXAR EL CAP
I UNA MICA ELS ulls...

LLAVORS SÍ QUE EM DEVIN ADORMIR. UN METGE GREC EM DESPERTÀ AMB UN POSET SEC I UNA SEVERITAT QUE NO CONCEBIA CAP ESTRANGEMENT. QUE LI PODEUÉS EXPLICAR. UNIC DECIDIR FER-LI ENS, SEGUITAMENT LES SEVES PRESCRIPCIONS I CONSELLS, I TORNAR-ME UN INCRÈDUL EN TOTES LES ALTRES MATERIES. PERO EL METGE GREC ERA TAN ESTUPÍD QUE DESHOMORNÀ TOTÀ LA SEVA NACIÓ, DE TANT REMON, I LA SEVA PROFESSIÓ, TAN TEMUDA. HOMÉS UNIC PER-LI ENS QUAN EM VA DIR UN SECRET: "PWIN PEL POU, TROBARÀS TOTHOM MORT. A MÀ ESQUERRA HI HA UN TRÜT O BÉ UNA ENIXA, A DINS HI HA EL QUE ESTÀS CERCAINT" JA NO CERCAVIA ABSOLUTAMENT RES, PER NIXO UNIC SENTIR MOLTA CURIOSITAT...

PERÒ PEL QUÈ SEMBLAVA, NO S'ADONNAREN DE LA MEVA PRESENÇIA, NO EM VEÏEN. PARLAVEN ENTRE ELLES ALGUN IDIOMA DESCONEGUT I M'IGNORAVEN COMPLETAMENT. M'HAN VINT REPARANT MAGREJAR-LES, PERÒ QUÈ PODÍA FER SINÓ PLORAR I OBLIDAR. JA NO ERA UN ÈSSER HUMÀ, SENSIBLE I NAMB GRANES DE FLEXIBITAT TOT INDICI COMUNICATIU...